

net til og, kort sagt, skikkede til øjeblikkelig Bebyggelse. Men der er jo ikke den allermindste Sammenligning mellem disse Grunde og den, der er Tale om her ude ved Geværfabrikken. Jeg skal ikke sætte nogen Pris for den, men jeg vil dog sige, at jeg føler mig ganske overbevist om, at det ikke var muligt at afhænde den Grund i dette Øjeblik, som den ligger og med de Vejforbindelser, den har, til mere end højst en Snæs pCt. af, hvad det ærede Medlem nævnede. Men det fremgik endogsaa af det ærede Medlems egne Udtalelser, at det var et fuldstændigt Fantasil, han opstillede, idet han bagefter brugte længere Tid til at bevise os, hvor umulig, ussel og daarlig den Grund i det hele var. Han fik voldsom Støtte af det ærede Medlem for Ribe, som fortalte, at det var et Morads ude paa Christianshavn, i hvilket man skulde bygge Serumfabrikken. De Herrer have et noget ejendommeligt Begreb om, hvorledes man beregner Grundværdien her i Kjøbenhavn, naar man vil bilde os ind, at et Morads ude paa Christianshavn skal regnes til 50 Kroner pr. Kvadratalen. (*Busk*: Det skal jo fyldes op). Ja, det skal afvandes o. s. v., men naar man skal regne med de Priser, der ere betalte for de dyreste Byggegrunde paa ubebyggede Arealer, kan maa slet ikke anføre den der ude liggende Grund. Det vil endnu vare mange Tider, før den kan regnes med, om den overhovedet nogen Sinde kommer med, og det vil navnlig afhænge af, hvorledes Vejforbindelsen kan ordnes ved Overenskomst mellem Stat og Kommune.

Jeg skal slutte med at anbefale at stemme for Forslaget i al Almindelighed, kun maa jeg anbefale at stemme imod Ændringsforslagene Nr. 1 og 4.

Ordføreren (Rørdam): Jeg maa først begynde med at gøre den sidste ærede Taler (*J. Jensen*) min Kompliment for, at han udtalte, at Venstre paa Rigsdagen var det eneste frisindede Parti, og at han hverken tog Højre eller Socialdemokraterne med. Jeg tror, at han har fuldstændig Ret i det. Jeg maa dernæst med Hensyn til Betalingspørgsmaalet udtale, at her gaar det jo som sædvanligt: Fra den ene Side møde Socialdemokraterne med deres Krav og sige: Det er underligt, at det ærede Medlem, der er Læge, og Rigsdagens eneste Læge, kan staa her og tale for at tage Betaling for Serum, han er en daarlig Repræsentant for Lægstanden. Fra den anden Side kommer det ærede Medlem for Ribe (*Busk*) og udtaler, at jeg

som Læge er Rigsdagens dyreste Medlem. Sandheden ligger vel omtrent i Midten. Med Hensyn til Betalingen er Forholdet nemlig dette, at der ikke kan anføres nogen principal Grund for, at dette Lægemiddel skal udleveres gratis, naar vi overhovedet ikke gaa til at udlevere Lægemidler gratis. Som Læge har jeg intet som helst imod, at Staten forsynede alle Patienter med Lægemidler gratis, men som Rigsdagsmand indser jeg, at det er ganske uigenneførligt. Derfor mener jeg, at det er en gylden Middelvej, at der her sættes en passende lille Betaling for Serum. Herved vil nemlig opnaas dette, som er den store Fordel fremfor den nuværende Tilstand, at man kan skaffe Serum i langt større Udstrækning, naar man opfører en Fabrik. Saaledes som Forholdet er nu, maa en stor Mængde undvære Serum eller betale i dyre Domme for at faa det fra Udlandet. Der er jo ingen Tvivl om, at det er langt lettere at faa en Statsinstitution gennemført, naar den kan forrente sig paa passende Maade, og principielt kan der, som sagt, ikke indvendes noget imod Foranstaltningen.

Jeg skal til det ærede Medlem for Ribe (*Busk*) sige, at naar det ærede Medlem beraabte sig paa, at Anstalten er dyr, at den koster meget o. s. v., vil jeg gøre ham opmærksom paa, hvad jeg fremhævede, at der allerede i de 6 Aar, siden vi begyndte paa Serumbehandlingen, er død 3,800 Mennesker mindre af Difteritis og Strubehoste end i de foregaaende 10 Aar gennemsnitlig. Og hvis det ærede Medlem ikke tror, at der spares betydeligt ved, at der dør 3,800 Mennesker mindre af disse Sygdomme, der netop som Regel ramme sunde, kraftige Folk, Børn i deres kraftigste Alder o. s. v., har han ikke meget Begreb om, hvad Nationaløkonomi vil sige. Det er givet, at hvert Menneskeliv, der spares, er en Gevinst for Samfundet. Kunne vi ved at anvende 200,000 Kr. paa et saadant Institut spare en hel Mængde Menneskeliv aarligt, tror jeg, at det ærede Medlem vil indrømme, at det er saare vel anvendte Penge. . . . (*Busk*: Der er jo sparet de 3,800 nu) . . . Ja, vi have sparet de 3,800, men hvis vi ville gaa videre, ville vi maaske kunne spare endnu flere.

Dernæst vil jeg sige med Hensyn til det Spørgsmaal, det ærede Medlem rejste om, hvorvidt Instituttet kunde ligge i Aarhus, at det jo er Mening med dette Institut, at det ikke alene skal være en Fabrik for Tilvirkningen af Serum, men til-